

Сборник съдебна практика

Дело T-468/14

Holistic Innovation Institute, SLU
срещу
Европейска комисия

„Финансова помощ — Научни изследвания — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) — Проект eDIGIREGION — Решение на Комисията да откаже участието на предприятие — Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Начален момент — Недопустимост — Извъндоговорна отговорност — Неимуществена вреда — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти“

Резюме — Решение на Общия съд (шести състав) от 12 май 2016 г.

1. *Жалба за отмяна — Срокове — Характер на абсолютна процесуална предпоставка — Служебно разглеждане от съда на Съюза*

(член 263, шеста алинея ДФЕС; член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

2. *Съдебно производство — Срокове за обжалване — Жалба, подадена по факс — Срок за депозиране на подписания оригинал — Начален момент — Датата на получаване на факса, а не тази на изтичане на срока за обжалване*

(член 43, параграф 6 от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

3. *Съдебно производство — Искова молба или жалба — Изисквания за форма — Неподаване на подписан оригинал на жалбата преди изтичането на срока — Недопустимост*

(член 44, параграф 6 от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

4. *Съдебно производство — Срокове за обжалване — Преклудирание — Извинима грешка — Понятие — Подаване на жалба, която не е подписана от адвокат — Изключване*

(член 43, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

5. *Съдебно производство — Искова молба или жалба — Изисквания за форма — Саморъчен подпис на адвокат — Съществено изискване, което се прилага стриктно — Възможност за отстраняване на нередовности ex-post — Липса — Нарушение на правото на ефективни правни средства за защита — Липса*

(член 43, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

6. *Извъндоговорна отговорност — Условия — Незаконосъобразност — Вреда — Причинно-следствена връзка — Кумулативни условия — Липса на някое от тези условия — Отхвърляне на иска за обезщетение в неговата цялост*

(член 340, втора алинея ДФЕС)

7. *Иск за обезщетение — Самостоятелност по отношение на жалбата за отмяна — Жалба, целяща оттеглянето на индивидуално решение, което е станало окончателно — Недопустимост*

(член 268 ДФЕС и член 340, втора алинея ДФЕС)

8. *Съдебно производство — Въвеждане на нови основания в хода на производството — Условия — Доразвиване на вече посочено основание — Допустимост*

(член 44, параграф 1, буква в) и член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд (1991 г.)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 25)

2. Съгласно член 43, параграф 6 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. датата, на която копие от подписания оригинал на материал по делото бъде получено в секретариата на Общия съд по факс или по електронната поща, се взема предвид с оглед спазването на процесуалните срокове само ако подписаният оригинал на материала по делото бъде депозиран в секретариата не по-късно от 10 дни след получаването му по факс или по електронна поща.

(вж. т. 28)

3. Вж. текста на решението.

(вж. т. 31)

4. Понятието за извинима грешка трябва да се тълкува ограничително и може да се отнася само до изключителни обстоятелства. В това отношение, когато жалбата е подадена, без да бъде подписана от адвокат, трябва да се отхвърли доводът за извиним характер на допуснатата грешка, обоснован от това, че в националното право липсата на подпис на адвоката върху жалбата е отстраним порок. Подготовката, надзорът и проверката на документите по делото, които следва да бъдат подадени в секретариата, са изцяло отговорност на адвоката на съответната страна.

(вж. т. 32)

5. Обстоятелството, че в правото на Съюза липсата на подпис на адвоката върху жалбата не е отстраним порок, не поставя под въпрос правото на ефективни правни средства за защита. Стриктното прилагане на процесуалните правила отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избегне всяка форма на дискриминация или на произволно третиране при правораздаването. Макар редът за подаване на жалби и сроковете за обжалване да ограничават правото на достъп до съд, това ограничение не засяга самата същност на основното право на ефективна съдебна защита, още повече че тези правила са ясни и не пораждат особени затруднения при тълкуването.

(вж. т. 33)

6. Вж. текста на решението.

(вж. т. 41—44)

7. Искането за обезщетение на основание член 340, втора алинея ДФЕС е самостоятелен иск в рамките на правните средства за защита в правото на Съюза, така че сама по себе си недопустимостта на жалбата за отмяна не води до недопустимост на искането за обезщетение.

Въпреки че страна може да се защити, като предяви иск за обезщетение, без при това никоя разпоредба да я принуждава да иска отмяната на увреждащия я незаконосъобразен акт, тя същевременно не може по посочения начин да заобиколи недопустимостта на искане, което се отнася до същата незаконосъобразност и цели същите имуществени резултати.

Следователно искът за обезщетение трябва да се обяви за недопустим, когато в действителност цели отмяната на влязло в сила индивидуално решение, и ако бъде уважен, би довел до обезсилване на правните последици на това решение. Случаят е такъв, когато с иска за обезщетение ищецът цели да постигне същия резултат като този, който би получил при уважаване на жалба за отмяна, която е пропуснал да подаде своевременно.

Освен това искът за обезщетение би могъл да обезсили правните последици на влязло в сила решение и когато ищецът цели да постигне по-широка полза, която обаче включва ползата, която би могъл да извлече от отменително съдебно решение. В този случай все пак е необходимо да се установи наличието на тясна връзка между иска за обезщетение и жалбата за отмяна, за да се приеме, че първият е недопустим.

(вж. т. 45—48)

8. Вж. текста на решението.

(вж. т. 79)